

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Panegyricvs, Die Natali Academiae Theodorianae
Paderbornensis, Reuerendissimo, atq[ue] Illustrissimo
Principi, ac Domino, Theodoro, Episcopo Ecclesiae
Paderbornensis, S. R. I. Principi, Fvndatori Eivs ...**

Horrion, Johann

Paderbornæ, 1616

Capvt XII. Instauratum videri Alisonem à D. Carolo Magno.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14243

eò qui nobis Padera est non alius ac Luppia, quanquã nec-
 dum condita Paderborna, antequam ars aliquid molire-
 tur, non videantur nostri fontes in vnum alueum fuisse
 collecti, sed temerè, vt casus ferebat, per subiectos campos
 lapsi se in Luppiam intulisse. Eò factum est, vt cum Sicam-
 bri vetus Luppia nomen his fontibus tribuerent, Saxones
 eius appellationis ignari nouum ijs vocabulum attribue-
 rint. postea verò occupato Alifone, didicerunt à Sicambri-
 bus Luppia nomen: hãsit tamen ijs fontibus, quos prius in-
 potestatem redegerant, nouum Padera nomen. Quocirca
 cum antea duo tantum amnes ad tuam arcem, Princeps Il-
 lustrissime, confluere dicerentur, deinceps tres sunt nume-
 rati, cum reuera Luppia, & Padera vnus, atque idem sit flu-
 uius.

CAPVT XII.

Instauratum videri Alifonem à D. Carolo Magno.

POTITI Alifone Saxones, omnique circa eum re-
 gione, secunda fortuna elati, ausi Francorum vesti-
 gijs insistere, deuinctis sibi belli societate Thurin-
 gis, Rhenum & ipsi transcendunt, rati idem sibi in-
 Francos licere, quod illis in Gallos, aliosque Romani Im-
 perij populos licuisset. Ea res Francos coegit arma retrò in-
 Saxones Thuringosq; conuertere, donec exciso florentissi-
 mo Thuringorum Imperio, Saxones vectigales facerent.
 Contigit hoc anno CHRISTI DXXVII. Quo ex tem-
 pore nunquam deserunt Saxones, sæpe excusso Francorũ
 iugo, ad libertatem eniti, donec à Carolo Magno Franco-
 rum rege, antequam à Leone III. Pontifice Maximo, qui
 Paderbornæ fuerat, Imperator Populi Romani renuncia-
 retur,

[Gregor.
 Turon. l.
 3 c. 7. l. 4.
 c. 10.]

retur, bello pressi simul Frācorum imperium, simul CHRIS-
 TI religionem amplecterentur. In eo bello non dissimili
 causā atque olim Drusus, castellum hoc ipso loco Carolus
 videtur condidisse. Cū enim Saxones denuò Francis re-
 bellassent, eosque jam vlturus Carolus VVormatia prope-
 raret, illi perterriti, inquit Regino, ad locum vbi Lippa [Lib. 2.]
 oritur venerunt, ibi se suamq; patriam Regi tra-
 diderunt, & sponderunt se Christianos esse de-
 bere. Tunc Rex vnā cum Francis restaurauit He-
 resburgk castrum, & aliud castrum super Lippā,
 vbi venientes Saxones vna cum vxoribus, & par-
 uulis innumerabilis multitudo baptizati sunt.
 Non possum ijs assentiri, qui hoc posterius castrum procul
 collocant à Luppia fontibus. In annalibus enim, qui Astro-
 nomo tribuuntur, hæc Saxonum deditio, & baptismus eo-
 dem propemodum loco describitur, vbi Carolo obuiam
 venerunt, hoc est ad Luppia caput. Sic enim habent:
 Ad fontem Luppia veniens, immensam illius per-
 fidi populi multitudinem, velut deuotam & sup-
 plicem, ac quasi erroris sui veniam poscentem in-
 uenit. Cui cū & misericorditer ignouisset, &
 eos, qui se Christianos fieri velle affirmabant, ba-
 ptizari fecisset, datis & acceptis pro fide seruanda
 fraudulentis eorundem promissionibus, obsidib.
 quoque quos imperauerat receptis, Eresburgo
 castro, quod dirutum erat, restaurato, alioque cas-
 tello super Lippiam extructo, & in vtroque non
 modico præsidio relicto, ipse in Galliam reuer-

fus, in villa Haristallo hiemauit. Ex his constat primum
 cipro Saxones, haud procul à fonte Luppiae, Carolo supplic-
 ces esse factos, atque eodem prope loco magnam partem,
 esse baptizatos. Deinde hunc baptismum ad nouum illud
 castellum celebratum esse. id enim, praeter Reginonem, dif-
 fertè affirmant Annales Canisiani. Ex quibus concluditur
 hoc castellum prope à Luppiae fontibus abfuisse. Quoniam
 tamen super Luppiam situm esse dicitur, non ideò sentien-
 dum super eum riuum fuisse, qui Luppesspringæ oritur. Ne-
 que enim is riuus, vt testatur Gobelinus, vnquam absolute
 Luppia dicitur. Deinde pugnat cum Caroli consilio. Siqui-
 dem ante eius aduentum Saxones fusi fugati erant à Fran-
 cis, vsq; ad flumen (inquit Regino) quod Lippa dicitur. Eo-
 dem postea itinere eos persequenti Carolo, vt bellum pro-
 fligaret, super idem flumen castellum ponere visum est, eo
 loco vbi & amnem ipsum haberet in potestate, & transitu
 per riuos, ex quib; ipse oritur, intercluso, rebellibus popu-
 lis spem omnem adimeret se ad arma congregandi. Est igitur
 Carolus aduersus Saxones idem consilium secutus, qd
 olim hoc ipso loco contra Sicambros Druso placuerat. Ex
 quibus apparet cum tam propinquum fonti Luppiae fue-
 rit, & tamen Luppiae, vbi jam flumen dici potest, non riuus,
 impositum, non alibi hoc castellum fuisse, quam vbi Dru-
 sianus Aliso steterat, ad Luppiae, Alisonisque confluentes.
 Hunc ipsum locum equidem crediderim significari, quo-
 ties consequentibus annis Carolus cum exercitu ad eum
 locum venisse memoratur, vbi Luppia confurgit. vt ANNO
 DCCLXXX apud Reginonem: Carolus Saxoniam
 ingressus ad Heresburgk venit, & inde ad locum,
 vbi Lippa confurgit, & ibi synodum tenuit. & ite-
 rum biennio post, Coloniam veniens Rhenum trá-
 sijt.

fuit, & Synodum tenuit, vbi Lippa confurgit, vbi
 omnes Saxones conuenerunt, excepto rebelle
 VVidikindo. Illuc etiam venerunt legati Go-
 defridi regis Nortmannorum, & Altdeni, & Hof-
 mundus, necnon etiam legati Auarorum missi à
 Cacano, & Inguno. Peracto placito reuersus est
 rex in Franciam. Hæc Regino. Hic non est nobis anxie
 quarendum, vbi fuerit Caroli exercitus, cum ad Luppia
 fontem castra fecisse dicitur. nihil enim dubito, quin eum,
 omnem campum fuerit complexus, qui vtrisque Luppia
 fontibus, & eorum confluentibus continetur. id quod ho-
 dieq; ostendunt ingentia aggerum, vallorum, fossarum ve-
 stigia, quæ jam inde à Caroli memoria, in ijs, quos dixi, fini-
 bus, passim visuntur. Vbi verò ipsemet Carolus interea se-
 tenuerit, id video non absurde queri posse. Sanè reputanti
 eos conuentus, quorum, ex Reginone, meminimus, nemi-
 ni veniet in mentem alibi Carolum, quàm in loco aliquo
 munitiori, tantisq; rebus gerendis appposito, diuersatum,
 esse. Atqui nullus eius temporis auctor, alium locum
 munitum in eo tractu fuisse prodidit, atque castellum, qd
 nuper ad Luppiam exædificarat. hic igitur morabatur Ca-
 rolus, cum ad fontem Luppia venisse memoratur. cuius
 rei non leue indicium est, quod ante hoc conditum castel-
 lum, nunquam, vti sæpe postea, ad locum vbi Luppia
 confurgit, venisse dicatur. Qua in re scriptores Franci-
 carum rerum, Romanos sunt imitati. Quemadmodum e-
 nim illi quod ad confluentes Luppia, & Alifonis Drusus
 contra Sicambros castellum posuerat, id illi ad caput Lup-
 pia positum dixerunt, quod non longè suprà Luppia pri-
 mùm iusti annis nomen ferre possit: ad idem exemplum,

qui res gestas Caroli sunt persecuti, tunc illum ad fontem Luppia peruenisse scripserunt, cum exercitu à fontibus ad confluentes tendente, ipse eodem quo olim Drusus loco sedem fixerat. Itaque, Princeps Illustrissime, tuus Aliso primùm in potestate fuit Romanorum, deinde Sicamborum, qui Francorum fuerunt nobilissimi, tum Saxonum, ac denique iterum ad Francos redijt, quo tempore simul à Romanis receptus videri potest, quandoquidem eo tempore Romanum imperium ad Francos est Pontificis Maximi auctoritate translatum.

CAPVT XIII.

Aliso sedes Episcoporum Paderbornensium.

Verumenimuerò satis jam diu Aliso noster Martis, & Bellonæ domicilium fuit. Vindicandus est aliquando Religioni, & Sapientiæ. id factum est, cum tui, Princeps Illustrissime, maiores, huius Urbis Antistites, stabilem sibi in eo sedem constituerunt. Quanquam, vt est semper difficile ab eo loco diuelli, in quo sis multum diuque versatus, ne tum quidem prorsus belli tumultibus caruit. Nam vt taceam sæpenumero cum alios Antistites, tum teipsum, Princeps Illustrissime, Reip. causâ ad arma compulsus, princeps maioribus tuis huc migrandi causâ Martis perpetua pedisequa, & comes Discordia videtur fuisse. Antea siquidem in Vrbe sua Paderborna, apud Cathedralē Ecclesiam habitabant, quo tempore ciuium erga suos Præsules amor, & reuerentia tanto eis præsidio erat, vt vallum, turesq; minimè requirerent. At postquam ab ijs illa sacrosancta dignitas contemni cœpit, grauesque sunt motus aduersus Ecclesiasticum ordinem excitati,